Fotoreportáž

V Hulíně se přenesli zpět do časů první republiky

OSLAVY. Hulín se připojil k oslavám 100. výročí založení samostatného Československa. Snímky: Deník/Jakub Omelka

JAKUB OMELKA

Hulín – Oslavy 100. výročí založení československého státu probíhaly na stovkách míst po celé České republice. Nejinak tomu bylo i v Hulíně. Ani špatné počasí neodradilo stovky návštěvníků, kteří si přišli připomenout důležité datum českých dějin.

„Jsem mile překvapen, kolik lidí přišlo. Myslel jsem, že lidé přijdou na náměstí, tam chvíli pobudou a pak se vrátí někam do tepla. Nakonec vydrželi až do konce. Já jim za to děkuji," řekl starosta města Roman Hoza.

PŘIJEL MASARYK I ŠTEFÁNIK

Program byl nabitý. Nejprve přivítali příjezd prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka a jako zástupce Slovenska Milana Rastislava Štefánika. Rolí se chopili herci z okolí. Lidé si následně vychutnali přehlídku dobových kostýmů v podání více než tří desítek modelek a modelů. K vidění byly i svatební šaty nebo třeba kočárky. Jako čestná stráž stáli u pódia také sokolové.

Jak k podobným akcím patří, i v Hulíně zasadili lípu. „Rozhodli jsme se zanechat poselství budoucím generacím. A sice v pozinkovaném boxu, který bude zakopán kousek od nové lípy. Krabice bude vykopána při oslavách za padesát let," prozradila Erika Koukalová z Městského kulturního centra. Poselství zanechali žáci mateřské školy, základní školy, základní umělecké školy, představitelé organizací jako knihovna, Městské kulturní centrum a v neposlední řadě také starosta města.

Pořadatelé, kterými bylo město ve spolupráci s kulturním centrem, ozvláštnili oslavy ještě snahou o překonání rekordu v počtu českých vlajek na jednom místě v jeden čas.

Deník
www.denik.cz
30. října 2018

Devět stovek českých vlajek

Výzva, která měla za úkol spojit zúčastněné. A hojností do počtu vlajek udolat vrcholnou příčku.

SLAVILI I SBÍRALI. Jestli bude pokořen rekord, zatím není známé. Aktuálně však agentura Dobrý den z Pelhřimova uvádí až 56 tisíc vyvěšených vlajek. Foto: Deník/Jakub Omelka

Hulín – Společně s oslavami výročí založení republiky se v Hulíně pokoušeli o překonání rekordu v počtu českých vlajek soustředěných v jednu chvíli na jedno místo. „Chtěli jsme přilákat hlavně mladou generaci a v této podobě jsme viděli šanci, jak toho docílit," řekl starosta Hulína Roman Hoza. Do akce se zapojily i školky a školy, kde děti tvořily vlajky. Pokud lidé přinesli během dne ukázat svou vlajku, byli zapsáni do seznamu a obdrželi limitovanou pohlednici s fotografií Tomáše Garrigua Masaryka v Hulíně.

„Počítaly se všechny vlajky. Od látkových přes natisknuté až po ty namalované na tváři či na nehtu," sdělila iniciátorka akce Erika Koukalová z Městského kulturního centra v Hulíně. „Celkově jsme napočítali 913 vlajek různých podob," sdělil výsledné číslo ředitel kulturního centra Zdeněk Štokman. Nyní bude Hulín s napjatým očekáváním vyhlížet výsledky agentury Dobrý den z Pelhřimova, který rozhodne, zda se podařilo rekord získat. **(ome)**

30. ŘÍJNA 2018
TÝDENÍK KROMĚŘÍŽSKA

Foto: L. Polisenska

Program oslav sto let samostatného státu byl v Hulíně pestrý, nechyběla módní přehlídka ani výsadba lípy. Město se pokusilo o rekord v počtu přinesených vlajek, podrobnosti přineseme v příštím vydání.

30. ŘÍJNA 2018
TÝDENÍK KROMĚŘÍŽSKA

Země česká, domov můj

Hulín - Nikdy nezapomenu na mou milovanou babičku, narozenou koncem 19. století. Vyprávěla mi nejen zážitky ze svého dětství, ale též o období vzniku Československé republiky v roce 1918. Ve školní družině jsme dětem přiblížili významné dny projektovým týdnem „Kde domov můj". S nejmenšími jsme společně vyzdobili okna budovy, dětskými kresbami jsme zkrášlili chodby i třídy, a na besedu si pozvali milého hosta – dědečka pana Petra Hodného. Svým poutavým povídáním dětem připomněl vznik ČSR, a vzpomněl i období, kdy navštěvoval jako žák hulínskou školu. Ta v tyto dny oslavuje výročí šedesáté. Celodružinovou sazkou jsme si vštípili do hlaviček státní symboly a vědomosti o své vlasti. S dětmi jsme navštívili i knihovnu. Paní knihovnice nás provedla časem, a všichni jsme se zamysleli, co se za celé století změnilo, čím vším si republika prošla. Sám T. G. Masaryk řekl: „Člověk bez národu by byl ničím." A měl pravdu. Voda hučí po lučinách, bory šumí po skalinách,... A tam přesně je domov můj.

Eva Formánková

ŘEMESLA I MARMELÁDA

Záhlinice (trn) - Jak pracovali naši předkové před více než sto lety uvidí návštěvníci Muzea Františka Skopalíka v sobotu 3. listopadu. Uskuteční se zde tradiční Den řemesel, na kterém předvedou své umění ti, kdo ovládají historické profese. „Budeme tu mít drátenika, přadlenu, sýrařku, kováře i vařečkářku. Nebude chybět tkaní na karetkách, pečení vizovického pečiva nebo výroba moštu z jablek, účastníci se mohou připojit i k pletení nekonečné šály," láká Václava Navrátilová, programová pracovnice muzea. Mlsné jazýčky se pak mohou přesunout do nedaleké hospody U čápa, kde bude zároveň probíhat tradiční košt marmelád.

Debatovali o cestovním ruchu

Záhlinice (rc) - Na tři desítky zájemců pracujících v cestovním ruchu se 4. října sešly v Záhlinickém pivovaru, aby navázaly nové kontakty a prodiskutovaly situaci v cestovním ruchu na Kroměřížsku. „Arcibiskupský zámek a zahrady jsou nejvýraznější krásou našeho turistického regionu. Podnikatele, kteří jsou na této památce závislí, tíží nedostatek informací, které by mohli předat svým zákazníkům. Budu se snažit podněty z diskuze konzultovat. Bylo to testovací setkání, z něhož si bereme inspiraci do budoucna," zhodnotila první setkání Ivana Kozáková, manažerka turistické oblasti.

30. ŘÍJNA 2018
TÝDENÍK KROMĚŘÍŽSKA

Práci děláme všichni s láskou, v umění to jinak nejde

Hulín (trn) – Od letošního školního roku stojí v čele základní umělecké školy nová ředitelka Kamila Poláková. Funkci převzala po své předchůdkyni Emilii Šimordové, které skončilo funkční období a vzhledem k důchodovému věku se do dalšího konkurzu nepřihlásila. Nová ředitelka v rozhovoru prozradila, co školu v budoucnosti čeká.

Co vás přimělo přihlásit se do konkursu?

Pokračuji v tradici. Funkci jsem vlastně převzala po své mamince. Karty už mi byly vhozeny do kolébky. V „zušce" jsem nepřetržitě 38 let, prošla jsem tam všemi stupni. Nejprve jako žákyně, pak jsem tu získávala první praxi při studiu na kroměřížské konzervatoři, a ihned po absolutoriu jsem nastoupila jako učitelka klavíru. Při zaměstnání jsem ještě dálkově studovala Univerzitu Palackého v Olomouci.

Takže to nešlo, nepřihlásit se.

Předchozí paní ředitelka byla toho názoru, že do dalšího konkurzu nepůjde, protože je už rok v důchodovém věku. Samozřejmě že jsem váhala. Šla jsem do toho s podporou svých kolegů, palce mi držela i rodina, fandili mi rodiče žáků. V konkurzu jsem byla úspěšná, takže myslím, že jsem se rozhodla dobře.

Jak se v nové funkci cítíte?

Pro mě je tento rok poznávací, musela jsem si změnit pracovní režim. Baví mě jednat s lidmi, pracovat s dětmi, ale i to vyřizování, manažerská činnost, marketing hudby. Věděla jsem, do čeho jdu, pocit zodpovědnosti v sobě určitě mám. Možná o to větší, že předchozí ředitelka byla maminka. Mám z toho dobrý pocit.

Pomáhá vám?

Maminka mi pomohla s přípravou na konkurz i s rozjezdem. Jsem za to moc vděčná. Kontakty se školou nezpřetrhala, zůstává tu jako učitelka. Je skvělé, že se mám na koho obrátit. Vzájemně si důvěřujeme. Kolegové z jiných škol mi to trošku závidí.

V jakém stavu školu přebíráte?

Jsme docela malá škola, máme 400 žáků a síť „zušek" v okrese je poměrně hustá. Přesto je o nás hodně slyšet. Úspěchy ze soutěží svědčí o tom, že škola funguje dobře. Není důvod nic zásadního měnit. Možná jen malé, kosmetické změny. Za čtyřicet let trvání školy, které jsme loni oslavili, byla nastolena vysoká úroveň. Chtěla bych, aby to tak pokračovalo i nadále.

Plánujete jako nová ředitelka i něco nového?

Moc by se mi líbilo otevřít taneční obor. Cítím, že rodiče by zájem měli, prostory by se taky našly, problém je v počtu žáků, který bychom potřebovali navýšit. Máme z kraje přesně stanovené maximum. Pokud by se mi podařilo získat alespoň 40 míst, mohlo by to klapnout, ve městě máme obrovskou podporu, která by jistě umožnila najít prostory. Navíc máme krásnou půdu, kde by byl úplně úžasný sál, kdyby se zrekonstruovala. Teď se musím pustit do šablon. Je to finanční pomoc, ale práce je s tím strašně moc. Úředničina. Musím sestavit tým tří lidí, kteří se do toho vrhnou, abychom škole pomohli.

Jak se vám spolupracuje s kolegy, s okolím?

Práci u nás dělají všichni s láskou. V hudbě, a celkově v umění, to jinak nejde. Dobré pocity z úspěšných akcí jsou pro nás důležité. Hulín je kulturní město, bývá tu hodně koncertů, město kultuře přeje.

Čím teď škola žije?

Připravujeme se na Vánoce. Největší těleso, které školu reprezentuje, je dětský pěvecký soubor Zvonky. Budou mít koncert s Bárou Basikovou v Městském kulturním centru. Čeká nás i velký koncert v kostele. Na jaře budeme slavit 20. výročí pěveckého sboru, to bude další velký koncert. Jsme zapojeni do projektu Zuška? Zuška!. Sbor se chystá zapojit i do projektu Malí velcí filharmonici. Mám i nápad na divadlo. Uvidíme.